



ภาษาไทย 'วิบัติ'

ภาพสะท้อน วิถีทางวัฒนธรรม

การศึกษา

> เสนอวิจารณ์

บมื่อเร็วๆ นี้ กรุงเทพมหานคร ศูนย์วิจัยมหาวิทาลัยกรุงเทพ ได้สำรวจความคิดเห็นคนรุ่นใหม่อายุระหว่าง 15-35 ปี ที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมณฑล ในหัวข้อ "ภาษาไทยบนสังคมออนไลน์ของคนรุ่นใหม่" ด้วยเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคมที่ผ่านมาเป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ พบผลสำรวจที่น่าสนใจหลายประการ

ผลสำรวจพบว่า ประชาชนร้อยละ 55.7

ไม่ทราบว่าเป็นวันที่ 29 กรกฎาคม เป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ ขณะที่ร้อยละ 44.3 บอกว่าทราบ ทั้งนี้ประชาชนส่วนใหญ่ร้อยละ 84.7 เห็นว่าการใช้ภาษาไทยในปัจจุบันเข้าขั้นวิกฤติและควรช่วยรณรงค์อย่างจริงจัง และมีเพียงร้อยละ 15.3 เท่านั้นที่เห็นว่าไม่ได้เข้าขั้นวิกฤติจึงไม่จำเป็นต้องมีการรณรงค์

สำหรับผู้ที่สือทธิพลต่อการใช้ภาษาไทยในปัจจุบันมากที่สุด คือ ดาราหนัง คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาร้อยละ 33.3 คือสื่อมวลชน นักข่าว และร้อยละ 19.2 คือ ครูอาจารย์

ส่วนแหล่งที่มักจะพบเห็นการใช้ภาษาไทยที่สะกด ออกเสียงผิดเพี้ยนไป หรือคำแปลกๆ บ่อยที่สุดนั้น ร้อยละ 77.4 บอกว่าเห็นจาก

การคุยไลน์และการเขียนคอมเมนต์ผ่านเฟซบุ๊ก รองลงมาร้อยละ 15.8 เห็นจากการพูดคุยตามๆ กันในหมู่เพื่อน และร้อยละ 6.8 เห็นจากพิธีกรตัวละครในทีวี ภาพยนตร์

ทั้งนี้ ร้อยละ 38.8 ให้เหตุผลที่มักนิยมใช้ภาษาไทยผิดเพี้ยนไปในสังคมออนไลน์ว่า ใช้ตามๆ กันจะได้เกาะกระแส รองลงมาร้อยละ 32.4 ให้เหตุผลว่าสะกดง่าย สั้น และสื่อสารได้เร็ว และร้อยละ 26.9 ให้เหตุผลว่าเป็นคำที่ใช้แล้วรู้สึกขำ คลายเครียดได้

เมื่อถามถึงความรู้สึกที่เห็นการพูดหยาบคายของตัวละครในทีวี ภาพยนตร์ หรือการโพสต์ข้อความหยาบคายผ่านสังคมออนไลน์พบว่า ประชาชนร้อยละ 65.9 รู้สึกว่ารับได้แต่

บางครั้งก็มากเกินไป รองลงมาร้อยละ 25.6 รู้สึกว่ารับได้ไม่ซีเรียส และมีเพียงร้อยละ 8.5 เท่านั้นที่รู้สึกว้าบไม่ได้เลย

สุดท้ายประชาชนกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55.0 เชื่อว่าการให้สื่อมวลชน นักร้อง นักแสดง หรือบุคคลที่มีชื่อเสียง มาร่วมรณรงค์การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องจะสามารถสร้างจิตสำนึกให้เกิดความนิยมใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องได้ ขณะที่ร้อยละ 14.0 เชื่อว่าไม่ได้ และร้อยละ 31.0 ไม่แน่ใจ

จากผลการสำรวจ แสดงให้เห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความ "กังวล" ต่อการใช้ภาษาไทยในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะในหมู่วัยรุ่นที่ใช้ภาษาไทยเข้าขั้น "วิบัติ" มากขึ้นทุกที

เมื่อกลับมามองปัญหาดังกล่าว หากมองเพียงปัญหาเฉพาะตัวบุคคล นั่นก็เป็นส่วนหนึ่ง แต่อีกส่วนหนึ่งต้องยอมรับว่าปัญหาการใช้ภาษาไทย เป็นภาพสะท้อนความตกต่ำของวัฒนธรรมไทยอีกแบบหนึ่งเช่นกัน

นั่นเพราะภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องกลับมีการให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ภาษาไทยค่อนข้างน้อย ส่วนหนึ่งมองว่าการใช้ภาษาไทยยังไม่เข้าขั้นวิกฤติ บ้างก็ว่าเป็นปัญหาของคนเฉพาะกลุ่ม และมักเป็นในกลุ่มวัยรุ่นเท่านั้น ขณะที่บางคนมองว่าไม่ใช่ปัญหาที่จำเป็นต้องจริงจังในการแก้ไขหรือรณรงค์เสียด้วยซ้ำ

ในขณะที่ภาษาไทยเข้าขั้นวิกฤติแต่สังคมกลับมุ่งไปที่การฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมถึงการฝึกฝนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในระดับนานาชาติ ซึ่งทำให้ภาษาไทยถูกวางทิ้งไว้ แหบไม่ได้รับการพูดถึง

คนบางส่วนมองว่า ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ไม่จำเป็นต้องฝึกฝน เพราะเป็นทักษะที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ คำถามคือ ความเชื่อเช่นนี้ถูกต้องจริงหรือ?

สิ่งที่ปรากฏในกลุ่มเด็ก เยาวชน หรือแม่แต่ผู้ใหญ่บางคน พบว่า ยังมีการใช้ภาษาไทยที่ผิดเพี้ยนอยู่เป็นประจำ ทั้งในรูปของการเขียน การอ่าน โดยเฉพาะการเขียนที่แม่แต่ผู้มีการศึกษาก็ยังเขียนภาษาไทยบางคำที่ผิดความหมายไปเลย

ยิ่งหากไปกลุ่มเด็ก วัยรุ่น หรือเยาวชน จะพบการใช้ภาษาไทยที่ผิดเป็นจำนวนมาก ทั้งการสะกดคำ การเขียนรูปประโยค และที่สำคัญ การใช้ภาษาไทยที่วิบัติ กำลังลุกลามเข้ามาสู่ระบบการเรียนการสอน กล่าวคือ นักเรียนนักศึกษา เริ่มใช้ภาษาพูดคุย หรือแชตในสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ในการเรียนการสอน เช่น ใช้ภาษาไทยสั้นๆ ท้วนๆ สะกดผิด รูปประโยคที่แปลกแหวกแนวมาเขียนรายงานส่งครูอาจารย์

ดังนั้นครูอาจารย์ยุคปัจจุบัน จึงพบการใช้ภาษาไทยที่เข้าขั้น "วิบัติ" จากการตรวจงานหรือตรวจการบ้านของนักเรียน นักศึกษาอยู่เป็นประจำ

สิ่งเหล่านี้ สะท้อนให้เห็นว่า ภาษาไทยกำลังถูกใช้อย่างผิดๆ และเมื่อหากเด็กหรือเยาวชนใช้ภาษาไทยอย่างผิดๆ จะด้วยตั้งใจหรือไม่ก็ตาม ก็จะมีผลเป็นความเคยชิน เมื่อเติบโตขึ้นไปก็จะใช้ภาษาไทยอย่างผิดๆ ไปด้วย

ที่น่าเป็นห่วงคือ บางคนใช้ภาษาไทยโดยที่ไม่รู้ตัวเลยด้วยซ้ำว่า ใช้อย่างผิดๆ ซึ่งถือเป็น "อาการ" ที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง

เมื่อเป็นเช่นนี้ การกลับมาทบทวนถึงกระบวนการเรียนการสอนภาษาไทย จึงเป็นสิ่งที่ควรทำเป็นอันดับแรก โดยต้องเข้าใจตรงกัน และยอมรับก่อนว่า ขณะนี้ภาษาไทยกำลังเข้าขั้นวิกฤติ และจำเป็นต้องมีวิธีการในการแก้ปัญหาดังกล่าว

เริ่มแรก คือ การเรียนการสอนภาษาไทย ไม่ว่าจะในระดับใด ต้องทำอย่างเข้มข้น พร้อมๆ กับการปลูกฝังให้เห็นถึงความงดงามของภาษาไทย หรือพูดง่ายๆ คือ ต้องสอนภาษาไทยไปพร้อมๆ กับการสร้างจิตสำนึกให้เด็กและเยาวชนเห็นความสำคัญของภาษาไทย

นอกจากนี้ ในส่วนของสื่อมวลชน ก็ควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาไทย หากจำเป็นต้องมีการใช้ภาษาตลาด หรือศัพท์เฉพาะกลุ่ม ก็จำเป็นต้องอธิบายให้ผู้ชม ผู้ฟังเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ในการใช้ มิใช่ทำให้เกิดความสับสนและความเข้าใจผิดว่า เป็นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องตามหลักของภาษา

การรณรงค์สร้างจิตสำนึก ก็ต้องร่วมมือกันทุกฝ่ายทั้งสถาบันการศึกษา และสถาบันอื่นๆ

ทางสังคม ต้องสร้างรสนิยมที่ดีในการใช้ภาษาไทยพร้อมกับประณามการใช้ภาษาที่เข้าขั้นวิบัติ โดยไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่าง การคิดเพียงแต่ว่าภาษาไทยที่ใช้อย่างผิดๆ ทุกวันนี้เป็นเพียงตามยุคสมัย พอถึงเวลาที่จะล้าสมัยไปเอง อาจเป็นความเชื่อที่ไม่ถูกต้องเท่าไรนัก เพราะหากมีการใช้ภาษาที่ผิดๆ ในหมู่เด็กและเยาวชนไปเรื่อยๆ ก็จะกลายเป็นการสะสมความเข้าใจผิด และพอถึงเวลาอาจจะยากที่จะเยียวยาแก้ไข

ดังนั้นเราควรใส่ใจภาษาไทยอย่างจริงจัง ก่อนที่วัฒนธรรมประจำชาติ จะเสื่อมถอยไปมากกว่านี้ ■